

KLANKRIJK EN VEELZIJDIG JUBILEUMCONCERT ALMELOSE MANNENKOREN

Almelo. Grote kerk. Zaterdag 21 april 2018. Jubileumconcert 100-jarig bestaan Almelo's Christelijk Mannenkoor, dirigent Frank den Bakker en Almelo's Mannenkoor, dirigent Nick Moritz. Koninklijk Symphonieorkest Cecilia, dirigent Christian van den Berg. Bariton Martijn Sanders.

Het was zaterdagavond in de Grote Kerk feest. Een overvolle kerk, twee jubilerende mannenkoren en een voltallig symphonieorkest. Samenwerken deden gelukkig beide koren allang door overleg, concertspreiding enz. maar samen concerteren was toch wel een muzikale uitdaging. In het prachtig uitgevoerd programmaboekje stond het zo goed beschreven dat beide koren hun eigen identiteit behouden maar beiden de traditionele mannezing in ere willen houden. En ere wie ere toekomt; het werd in vele opzichten een geweldig concert. Elk koor met de muzikale eigenheid, dat was juist de charme van dit concert. ACM onder de bezielende leiding van Frank den Bakker opende met een aantal a capella liederen. Later in het programma kwam dat terug met o.a. psalm 23 in een harmonisatie van Irvine. Dat werd een juweeltje van koraalzing waar de stemvoeringen kristalhelder te horen waren. Drie verzen maar elk vers kreeg een eigen dynamiek. Het koor zong met orkest en bariton zeer vaardig het Sanctus van Verhey. Bariton Martijn Sanders gaf hier direct zijn muzikale visitekaartje af. Een grootse stemomvang, warm en dynamisch. Zich overigens goed voegend in het hele programma. Er was duidelijk een muzikale klik. ACM hield zich met het koraal "Verleih uns Frieden" van Mendelssohn prima staande want het orkest speelde een vloeiende tegenbeweging. Hier klonk Mendelssohn zoals het moest zijn!

Het Almelo's Mannenkoor o.l.v dirigent Moritz trakteerde het talrijke publiek op opera en operettemuziek en dat maakte dit dubbelconcert tot een groot succes. Bij het priesterkoor presenteerde het koor zich dynamisch, de hoge stemmen straalden en de koorklank was perfect. De muziek golfde als het ware door de kerk. De Almelo'se mannen werden met ondersteuning van de orkest en de pauken echte Janitscharen. De solisten bij de "eerzame burgers" uit de operette Boccaccio, vertolkten hun rol met vaart en verve en ... ze waren perfect te verstaan. Uitspraak blijft voor koren altijd een punt van aandacht. Het orkest gaf dit muzikale jubileum een extra dimensie, puur omdat ze ook een eenheid vormden en per instrumentale groep zich prima manifesteerden. De strakke hoorns bij Grieg, de lichtvoetigheid bij de baritonsolo uit la Traviata. De trompet klonk bij de rebellen van Verdi als een trouwe muzikale bondgenoot, zeer trefzeker en dan pakken de zangers dat ook goed op. De lat lag hoog bij werken van de Noorderlingen Gjeilo en Grieg. Alleen goede koren durven dat en al verder werkend maakt men zich dat toch eigen. Het was ook prima om af te sluiten met de mis in G-dur van Wolfgang Luderitz. Missen dragen door de verschillende onderdelen bij aan de muzikale ontwikkeling van een koor en dat hadden beide voortreffelijke dirigenten zeer goed begrepen.

Uiteraard een lovend woord van de burgemeester met bijbehorende stadspenningen en speeches van bondsvoorzitters. Dit zeer geslaagde concert vraagt om herhaling door de elkaar zo mooi aanvullende verscheidenheid. Bij goede koren mag je altijd wensen kenbaar maken: Een aansprekende mis en graag wat meer Brahms.

Jos Keijzer